

FINESTRAL INTERRELIGIÓS. Déu té més d'un nom

*Grup interreligiós Parròquia Poblenou
abril - 2008*

Entre tots

Ara que han passat les eleccions i governa un cert silenci respectuós amb les opcions de tothom, rellegim l'entrevista a la professora Adela Cortina penjada a la web de la nostra parròquia de Poblenou, i que podreu trobar, si voleu, al prestatge de fora. És com una alenada d'aire fresc.

En el grup interreligiós ens interessem per tots els camins de saviesa i compromís que creixen en les tradicions religioses o laiques que estem coneixent. Aquestes declaracions de l'autora ens desperta a la reflexió que hem compartit i ara us oferim.

Reconeixem que hi ha experiències humanes molt cabdals com són la vida de parella, la maternitat, el naixement d'una persona, la paternitat, la mort, les festes simbòliques ..., que tenen una evident repercussió social. Tot això s'ha viscut de bracet amb unes lleis religioses com a protecció «sagrada» quan, en la majoria dels casos, cada cultura, de religió només en tenia una.

De mica en mica o més de pressa, la llei, (que és una protecció social), ja no pot ser inspirada per una sola experiència sagrada o religió. Necessitem, doncs, ampliar l'horitzó i construir entre tots, amb religions o sense, uns límits legals comuns, els mínims on ens haurem posat d'acord. Allò mínim que és bo per a la persona, ho anem experimentant i ho construïm democràticament entre tots.

Cada persona, cada família, cada religió, caminarà amb molts valors que, a la vegada, aniran canviant d'expressió i que podrà tenir un diàleg social constant. El pitjor que ens pot passar és el fanatisme per la possessió de la veritat.

Agraïm que cada vegada més en la nostra Església surtin veus de persones i grups en defensa pel respecte al pluralisme, com són aquestes declaracions d'Adela Cortina, el valent comunicat del Ramon Masachs el nostre rector, els escrits setmanals tan encertats de P.G. Francesc Gimbernà, les paraules de l'Abat de Montserrat Josep Mª Soler, les declaracions de Raimon Ribera penjades aquests dies a Església Plural, el comunicat de tants grups que es va llegir fa un mes a la parròquia del Sagrat Cor de Barcelona, els entranyables escrits de la Mª Josep Hernández, i tants altres que es van afegint. Això ens diu per dins que l'Església és viva, que l'Esperit és lliure i és nou cada dia.

FINESTRAL INTERRELIGIÓS. Déu té més d'un nom

*Grup interreligiós Parròquia Poblenou
abril - 2008*

Entre tots

Ara que han passat les eleccions i governa un cert silenci respectuós amb les opcions de tothom, rellegim l'entrevista a la professora Adela Cortina penjada a la web de la nostra parròquia de Poblenou, i que podreu trobar, si voleu, al prestatge de fora. És com una alenada d'aire fresc.

En el grup interreligiós ens interessem per tots els camins de saviesa i compromís que creixen en les tradicions religioses o laiques que estem coneixent. Aquestes declaracions de l'autora ens desperta a la reflexió que hem compartit i ara us oferim.

Reconeixem que hi ha experiències humanes molt cabdals com són la vida de parella, la maternitat, el naixement d'una persona, la paternitat, la mort, les festes simbòliques ..., que tenen una evident repercussió social. Tot això s'ha viscut de bracet amb unes lleis religioses com a protecció «sagrada» quan, en la majoria dels casos, cada cultura, de religió només en tenia una.

De mica en mica o més de pressa, la llei, (que és una protecció social), ja no pot ser inspirada per una sola experiència sagrada o religió. Necessitem, doncs, ampliar l'horitzó i construir entre tots, amb religions o sense, uns límits legals comuns, els mínims on ens haurem posat d'acord. Allò mínim que és bo per a la persona, ho anem experimentant i ho construïm democràticament entre tots.

Cada persona, cada família, cada religió, caminarà amb molts valors que, a la vegada, aniran canviant d'expressió i que podrà tenir un diàleg social constant. El pitjor que ens pot passar és el fanatisme per la possessió de la veritat.

Agraïm que cada vegada més en la nostra Església surtin veus de persones i grups en defensa pel respecte al pluralisme, com són aquestes declaracions d'Adela Cortina, el valent comunicat del Ramon Masachs el nostre rector, els escrits setmanals tan encertats de P.G. Francesc Gimbernà, les paraules de l'Abat de Montserrat Josep Mª Soler, les declaracions de Raimon Ribera penjades aquests dies a Església Plural, el comunicat de tants grups que es va llegir fa un mes a la parròquia del Sagrat Cor de Barcelona, els entranyables escrits de la Mª Josep Hernández, i tants altres que es van afegint. Això ens diu per dins que l'Església és viva, que l'Esperit és lliure i és nou cada dia.

Cristians ortodoxos immigrants

Joan Solés és prevere de la comunitat ortodoxa de Girona. Ha vingut al nostre grup juntament amb el de reflexió cristiana a parlar-nos de la realitat propera en les seves comunitats gironines. De fet, aquestes comunitats són de persones immigrades de l'est d'Europa. Sabem que les relacions interreligioses van augmentant a mida que avança el fet migratori.

Us oferim algunes de les principals dades i coneixements que ens va deixar.

L'immigració de l'Europa de l'Est és una realitat palpable i evident.

Població legal o il·legal estimada a Girona : 10.000 Romanesos, 8.000 Ucraïnesos, 3.000 (República de Rússia, Búlgars, grecs, de l'antiga Iugoslàvia). Total aproximat: 22.000 persones.

L'immigració d'aquests països comença per les dones, fet que dona una més gran indefensió en aquest col·lectiu i que es donin matrimonis de conveniència per aconseguir papers.

La història dels canvis polític- socials a l'Europa de l'est ha marcat molt la religiositat, que ha quedat ofegada en gran part, o estacionada, sense evolució, amb poca formació, en molta part també.

Els principals grups de feligresos cristians ortodoxos es reuneixen a Olot unes 150 persones, a Figueres unes 400 persones i a Sant Feliu són uns 80.

La religiositat d'aquests grups guarda moltes tradicions. Les icones són representacions sobre fusta, de l'experiència religiosa de persones que s'han dedicat molt a la contemplació.

Les seves eucaristies sempre es comparteixen prenen el pa i el vi. La seva creu és una creu que en representa tres, amb una simbologia molt profunda. Ells viuen molt la Pasqua tot l'any i invoquen molt l'Esperit Sant i es recorden sovint que Déu estima i salva.

Es reconeix el divorci, i el celibat no és obligatori en els capellans.

Tenen una pregària repetitiva en què fan servir una cosa semblant al nostre rosari, que s'anomena Shotki.

Us convidem a formar part del nostre grup.

Cristians ortodoxos immigrants

Joan Solés és prevere de la comunitat ortodoxa de Girona. Ha vingut al nostre grup juntament amb el de reflexió cristiana a parlar-nos de la realitat propera en les seves comunitats gironines. De fet, aquestes comunitats són de persones immigrades de l'est d'Europa. Sabem que les relacions interreligioses van augmentant a mida que avança el fet migratori.

Us oferim algunes de les principals dades i coneixements que ens va deixar.

L'immigració de l'Europa de l'Est és una realitat palpable i evident.

Població legal o il·legal estimada a Girona : 10.000 Romanesos, 8.000 Ucraïnesos, 3.000 (República de Rússia, Búlgars, grecs, de l'antiga Iugoslàvia). Total aproximat: 22.000 persones.

L'immigració d'aquests països comença per les dones, fet que dona una més gran indefensió en aquest col·lectiu i que es donin matrimonis de conveniència per aconseguir papers.

La història dels canvis polític- socials a l'Europa de l'est ha marcat molt la religiositat, que ha quedat ofegada en gran part, o estacionada, sense evolució, amb poca formació, en molta part també.

Els principals grups de feligresos cristians ortodoxos es reuneixen a Olot unes 150 persones, a Figueres unes 400 persones i a Sant Feliu són uns 80.

La religiositat d'aquests grups guarda moltes tradicions. Les icones són representacions sobre fusta, de l'experiència religiosa de persones que s'han dedicat molt a la contemplació.

Les seves eucaristies sempre es comparteixen prenen el pa i el vi. La seva creu és una creu que en representa tres, amb una simbologia molt profunda. Ells viuen molt la Pasqua tot l'any i invoquen molt l'Esperit Sant i es recorden sovint que Déu estima i salva.

Es reconeix el divorci, i el celibat no és obligatori en els capellans.

Tenen una pregària repetitiva en què fan servir una cosa semblant al nostre rosari, que s'anomena Shotki.

Us convidem a formar part del nostre grup.